

ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยความเครียดในการทำงาน และการเผชิญปัญหา กับความเหนื่อยหน่ายในการทำงานของพยาบาลโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลชุมชน ในจังหวัดระยอง
(THE RELATIONSHIPS BETWEEN PERSONAL FACTORS, WORKPLACE STRESSOR FACTORS AND COPING ON NURSE BURNOUT IN REGIONAL/GENERAL HOSPITALS OF RAYONG PROVINCE, THAILAND.)

กนกภรณ์ ใจแก้ว 4637529 SHPE/M

ศศ.ม. (ประชากรศึกษา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ชีรเดช ฉายอรุณ, วท.ค., อุทัยทิพย์ รักษ์จรยาบรรณ, ปร.ด.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความเหนื่อยหน่ายจากการทำงานของพยาบาล และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยความเครียดในการทำงานและการเผชิญปัญหา กับความเหนื่อยหน่ายในการทำงานของพยาบาลโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลชุมชน ในเขตจังหวัดระยอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นพยาบาลโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลชุมชน ในเขตจังหวัดระยอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นพยาบาลโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลชุมชน ในจังหวัดระยอง จำนวน 273 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นก่อน หลังจากนั้นใช้วิธีการสุ่มแบบมีระบบต่อเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้หาความสัมพันธ์ของความเหนื่อยหน่ายในการทำงานของพยาบาลใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเหนื่อยหน่ายในการทำงานของพยาบาลด้านความอ่อนล้าทางอารมณ์ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการสูญเสียความสัมพันธ์ส่วนบุคคล อยู่ในระดับต่ำ ส่วนด้านความรู้สึกไม่ประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับสูง ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับระดับความเหนื่อยหน่ายในการทำงานของพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ด้านความอ่อนล้าทางอารมณ์ ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน ความขัดแย้งกับแพทย์ ภาระงาน การควบคุมระยะห่างของปัญหา การหลีกเลี่ยงหรือหนีปัญหา โดยตัวแปรความขัดแย้งกับแพทย์ ภาระงาน และการหลีกเลี่ยงหรือหนีปัญหา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเหนื่อยหน่ายในการทำงานของพยาบาลด้านความอ่อนล้าทางอารมณ์ ส่วนประสบการณ์ในการทำงาน และการควบคุมระยะห่างของปัญหา มีความสัมพันธ์ทางลบกับความเหนื่อยหน่ายในการทำงานของพยาบาลด้านความอ่อนล้าทางอารมณ์ ด้านการสูญเสียความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน ความขัดแย้งกับแพทย์ ความรู้ไม่เพียงพอ การเผชิญหน้ากับปัญหา การวางแผนแก้ไขปัญหา การควบคุมตนเอง โดยตัวแปรความขัดแย้งกับแพทย์ ความรู้ไม่เพียงพอ การเผชิญหน้ากับปัญหา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเหนื่อยหน่ายในการทำงานของพยาบาลด้านการสูญเสียความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ส่วนประสบการณ์ในการทำงาน การวางแผนแก้ไขปัญหา และการควบคุมตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเหนื่อยหน่ายในการทำงานของพยาบาลด้านการสูญเสียความสัมพันธ์ส่วนบุคคล และด้านความรู้สึกไม่ประสบความสำเร็จ ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน การวางแผนแก้ไขปัญหา โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเหนื่อยหน่ายในการทำงานของพยาบาลด้านความรู้สึกไม่ประสบความสำเร็จ จากผลการวิจัย พยาบาลและผู้บริหารควรช่วยกันป้องกันแก้ไขปัญหาคความเหนื่อยหน่ายในการทำงานของพยาบาล โดยจัดระบบการทำงาน ตำแหน่งหน้าที่ให้เหมาะสม จัดตั้งกลุ่มให้คำปรึกษา สำรวจปัญหาและความต้องการของพยาบาล รวมถึงจัดกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดความสามัคคีในหน่วยงาน

คำสำคัญ: ความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน/ ความเครียดในการทำงาน/การเผชิญปัญหา

157 หน้า

THE RELATIONSHIPS BETWEEN PERSONAL FACTORS, WORKPLACE STRESSOR FACTORS AND COPING ON NURSE BURNOUT IN REGIONAL/GENERAL HOSPITALS OF RAYONG PROVINCE, THAILAND.

KANOKPORN JAIKAEW 4637529 SHPE/M

M.A. (POPULATION EDUCATION)

THESIS ADVISORS: TEERADEJ CHAI-AROON, Ph.D., UTHAITHIP RAKCHANYABAN, Ph.D.

ABSTRACT

This survey research aimed to study level of burnout of nurses and the relationships between personal factors, workplace stressor factors, and coping with job burnout in Regional/General Hospitals of Rayong Province, Thailand. The level of burnout is divided into 3 aspects, emotional exhaustion, depersonalization and decreased sense of personal achievement. The subjects (n = 273) in the study are nurses in Regional/General Hospitals under the Office of the Permanent Secretary, Ministry of Public Health. The subjects were selected by stratified random sampling method, followed by systematic sampling. The research instrument was a questionnaire. Statistical analysis employed includes mean, percentage, and standard deviation. Multiple regression analysis was used to analyze the factors affecting working burnout of the nurses. All analyzes were done with the SPSS program.

The results found that most of the subjects have emotional exhaustion at a medium level, and depersonalization was at a low level. However, the decreased sense of personal achievement was found to be at a high level. Work experience, conflict with physicians, workload, distancing and escape-avoidance related to the variation of the degree of burnout in emotional exhaustion. The variables conflict with physicians, workload, and escape-avoidance are positively correlated emotional exhaustion aspects of burnout in nurses. However, work experience and distancing are negatively correlated with emotional exhaustion. Work experience, conflict with physicians, inadequate preparation, confrontation, plans for problem solving and self-control are related to variation in level of depersonalization. The variables conflict with physicians, inadequate knowledge, and confrontive are positively correlated with job burnout. On the contrary, the variables work experience, plans for problem solving, and self-control are negatively correlated with the job burnout. Work experience and plans for problem solving are positively correlated to decreased sense of personal success.

The results from the study allow nurses and administrators to prevent and improve job burnout. There should be a consultation group, survey of the problem and desire of nurses to provide activities for unity in hospitals.

KEY WORDS: JOB BURNOUT/ WORKPLACE STRESSOR / COPING

157 pp.